

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 9Cb/242/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712200699
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Šlesarová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2013:3712200699.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica samosudkyňa Mgr. Ivana Šlesarová v obchodno - právnej veci žalobcu Ľubomír Krajčí DALL s miestom podnikania ul. SNP 143/32, Žiar nad Hronom, IČO: 40 394 956, právne zastúpený JUDr. Dušan Klimo, advokát, advokátska kancelária so sídlom Sládkovičova 16/61, Žiar nad Hronom proti žalovanému I. D., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX/XX, V., občan SR, právne zastúpený Mgr. Jozef Gáplovský, advokát, advokátska kancelária so sídlom Centrum II 88, Dubnica nad Váhom v konaní o zaplatenie 1.991,63 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1.991,63 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 119,00 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 755,72 eur na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca v podanom návrhu uviedol, že na základe právoplatného Osvedčenia o dedičstve č. 10D 1149/2005 mal proti H.. X. D., matke žalovaného, pohľadávku vo výške 120 000,- Sk , ktorú táto uznala po zosnulom H.. H. E. a spolu s aktívami túto zdedila. H.. X. D. dňa 20.11.2010 zomrela a dedičstvo po nej nadobudol v 1/2-ci žalovaný, a to Osvedčením o dedičstve č. 14D 1373/2010-117, ktoré nadobudlo právoplatnosť 13.12.2011. Žalovaný v dedičskom konaní pohľadávku žalobcu bez bližšieho zdôvodnenia neuznal. Žalobca vyzval žalovaného na dobrovoľnú úhradu danej pohľadávky, avšak bezvýsledne. Z dôvodu, že žalovaný podľa ustanovenia § 470 ods.1 OZ zodpovedá do výšky hodnoty nadobudnutého dedičstva za poručiteľkine dlhy, ktoré na neho prešli poručiteľkinou smrťou, žalobca s poukazom na ustanov. § 472 ods.2 OZ žiadal, aby mu 1/2 tohto dlhu, teda 1 991,63 eur, zaplatil žalovaný a aby o tejto jeho povinnosti rozhodol súd s tým, že zároveň si uplatnil aj 9 % ročný úrok z omeškania od 16.1.2012 (t.j. od uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie uvedenej v mimosúdnom pokuse o pokonávku zo dňa 2.1.2012) do zaplatenia a tiež si uplatnil náhradu trov konania.

Tunajší súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 9Rob 65/2012-28 zo dňa 3.4.2012, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Žalovaný podal proti uvedenému platobnému rozkazu odpor, v ktorom žiadal žalobu zamietnuť s poukazom na to, že žalobca žiadnym spôsobom nedokladoval oprávnenosť a dôvodnosť svojej pohľadávky, t.j. nepreukázal skutočnosť, na základe ktorej mu mali byť poručiteľia H. E. a následne H.. P. D., dlžní ním požadovanú sumu. Žalovaný poukázal na to, že jeho matka ho

ešte za života informovala, že predmetný dlh bol žalobcovi zaplatený z účtu neb. H. E., vedeného v Tatra banke, a.s.

Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že dôvodnosť podanej žaloby opiera o ustanov. § 470 OZ, podľa ktorého dedič prijatím dedičstva zodpovedá i za poručiťovi dlhy, ktoré prevzatím dedičstva na neho prešli. Neb. matka žalovaného v dedičskom konaní 10D 1149/2005 uznala a na seba prevzala dlh po H. E., po ktorom ona dedila. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že dlh mal už zaplatiť H. E., tak toto nie je pravda, pretože k úhrade žalovanej sumy nedošlo a matka odporcu mala vedomosť o tejto skutočnosti a z tohto dôvodu aj dlh uznala.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, Osvedčenia o dedičstve č. 10D 1149/2005 Dnot 352/2005 zo dňa 31.10.2006 , Osvedčenia o dedičstve č. 14D 1373/2010-117 Dnot 301/2010 zo dňa 13.12.2011, mimosúdneho pokusu o pokonávku zo dňa 2.1.2012, odporu, vyjadrenia žalobcu k odporu zo dňa 4.5.2012, oboznámením fak. č. 2362005 zo dňa 29.4.2005, zápisnice 10D 1149/2005, oboznámením vyjadrení účastníkov konania, oboznámením výzvy na zaplatenie zo dňa 12.3.2010, oboznámením výpisu z účtu žalobcu z rozhodného obdobia, oboznámením rozsudku tun. súdu č.k. 8C 90/2012-71 zo dňa 1.10.2012, spisu tun. súdu 10D 1149/2005 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z Osvedčenia o dedičstve 10D 1149/2005 Dnot 352/2005 súd zistil, že žalobca si uplatnil do dedičstva svoju pohľadávku, ktorú mal voči zomrelému H.. H. E., a to vo výške 120 000,- Sk titulom faktúry č. 2362005 zo dňa 29. 4. 2005. Jedinou dedičkou po poručiťovi bola H.. P. D., sestra poručiťefa, keďže jeho deti prostredníctvom zák. zástupkyne a taktiež jeho matka účinne odmietli dedičstvo. Zo zápisnice č.k. 10D 1149/2005 Dnot 352/2005-102 zo dňa 25.9. 2006 súd zistil, že dedička P. D., rod. E. uznala pohľadávku navrhovateľa vo výške 120 000,- Sk z faktúry č. 2362005.

Z Osvedčenia o dedičstve zo dňa 31.10. 2006 v uvedenom dedičskom konaní súd zistil, že notár JUDr. Štefan Kutenič osvedčil nadobudnutie celého dedičstva po poručiťovi H.. H. E. jeho sestry H.. P. D.. V časti II/ bod B/Pasíva je uvedená aj pohľadávka vo výške 120 000,- Sk , ktorú dedička v celom rozsahu uznala.

Z Osvedčenia o dedičstve 14D 1373/2010-117 Dnot 301/2010 zo dňa 13.12.2011 súd zistil, že v časti I/ je ako pasívum zapísaná aj pohľadávka žalobcu na základe faktúry č. 2362005 vo výške 120 000,- Sk, ktorú však dedičia po H.. P. D., a to manžel H.. H. D. a synovia I. D. a X. D. neuznali.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 31.1.2013 uviedol, že k úhrade žalovanej sumy nedošlo, žalovaný o tom nepredložil doklady. Po tom ako žalovaný dedil, je v rozsahu dedičstva zodpovedný za žalovaný dlh. Hodnota podielu prijatého žalovaným prevyšuje žalovanú sumu, žaloba je teda dôvodná. Dodací list k žalovanej faktúre bol skartovaný, preto ho nie je možné predložiť.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 31.1.2013 uviedol, že žalovaná pohľadávka bola popretá v dedičskom konaní, preto ju neuznáva.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 26.3.2013 poukázal na to, že tvrdenie o úhrade žalovanej sumy zo strany zosnulej, nebolo preukázané. Zosnulá uznala záväzok v dedičskom konaní, čo bolo preukázané predloženým dedičským rozhodnutím. Ak by tento záväzok nebola uznala, v takom prípade by bolo nepravdivé tvrdenie žalovaného uvedené v odpore, že žalovanú čiastku zosnulá uhradila. Žalovaný po zosnulej matke prijal dedičstvo a preto v rozsahu prijatého dedičstva zodpovedá aj za dlhy po zosnulej. Žalobca preukázal, že žaloba je uplatnená len v rozsahu prijatého dedičstva.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 26.3.2013 poukázal na to, že v čase spísania zápisnice po neb. H.. E. dňa 25.9.2006 nebola ešte matka žalovaného H.. P. D. povolaná ako dedička po svojom bratovi, čo vyplýva zo zápisnice v dedičskom konaní a preto ani nemohla uznať dlh v dedičskom konaní, keďže v tom čase sa nejednalo o jej dlh, keď prednosť v dedičskej postupnosti mala manželka nebohého.

Žalobca súdu predložil výpisy z účtu z rozhodného obdobia, z ktorého súd zistil, že titulom faktúry 2362005 H.. E. poukázal dňa 3.5.2005 sumu 63 266,- Sk , dňa 16.5.2005 sumu 50 000,- Sk, 23.5.2005 sumu 50 000,- Sk, 25.5.2005 sumu 100 000,- Sk (vedené ako 2 transakcie po 50 000,- Sk) , dňa 31.5.2005 sumu 100 000,- Sk, 15.6.2005 sumu 80 000,- Sk, 16.6.2005 sumu 40 000,- Sk, 1.7. 2005 sumu 40 000,- Sk, 8.7.2005 sumu 120 000,- Sk. Z predloženej faktúry č. 2362005 súd zistil, že celková fakturovaná suma bola 763 266,- Sk a neb. H.. E. z nej zaplatil 643.266,- Sk , teda nezaplatená zostala suma 120 000,- Sk.

Z Osvedčenia o dedičstve č.k. 14D 1373/2010-117 Dnot 301/2010 zo dňa 13.12.2011 súd zistil, že čistá hodnota dedičstva po neb. H.. P. D. bola stanovená na sumu 61 707,32 eur, pričom podľa čl. IV/ notár osvedčil, že účastníci dňa 13.12.2011 navrhli o vyporiadaní dedičstva dohodu. Nadobúdateľmi celého dedičstva sú po 1/2-ci z podielov poručiťky synovia I. a X. D., obaja bez povinnosti výplatku navzájom a bez povinnosti výplatku pozostalému manželovi alebohej.

Podľa ustanov. § 470 ods. 1,2 OZ dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťky a za poručiťky dlhy, ktoré na neho prešli poručiťky smrťou.

Ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťky pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že matka žalovaného uznala v dedičskom konaní vedenom po svojom neb. bratovi H.. H. E. dlh vo výške 120.000,- Sk (3 983,27 eur), a to titulom faktúry č. 2362005 vystavenej žalobcom neb. H.. H. E. ako odberateľovi, pričom touto faktúrou žalobca neb. odberateľovi vyúčtoval celkom sumu 763 266,- Sk , z ktorej preukázateľne H.. H. E. za svojho života postupne splátkami tak, ako sú vyššie uvedené, zaplatil prevažnú časť fakturovanej sumy, a to vo výške 643 266,- Sk (21 352,52 eur). Neb. matka žalovaného, hoci zvyšok z tejto faktúry vo výške 120 000,- Sk uznala, preukázateľne svoj dlh voči navrhovateľovi nespĺnila a úhradu nezabezpečila. Žalovaný v konaní nepreukázal svoje tvrdenie, že suma 120 00,- Sk bola jeho matkou splatená a súd sa domnieva, že mohlo ísť o informáciu, ktorá sa týkala síce úhrady totožnej sumy 120 000,- Sk , avšak realizovanej ešte za života H.. E. , a to dňa 8.7.2005. H.. H. E. zomrel 19.7. 2005 a matka žalovaného uznala dlh vo výške 120 000,- Sk voči navrhovateľovi dňa 25.9. 2006, a to do zápisnice napísanej v notárskej kancelárii v Žiari nad Hronom vedenej na čl. 102 dedičského spisu sp.zn. 10D 1149/2005.

V dedičskom konaní bolo jednoznačne preukázané, že všeobecná hodnota dedičstva po neb. matke žalovaného bola vo výške 93 928,31 eur, z čoho 1/2-ca pripadajúca na žalovaného je suma 46 964,155 eur. Dlhy, ktoré boli v dedičskom konaní uznané, dosiahli výšku 32 220,99 eur, z čoho 1/2-ca týchto dlhov pripadá na žalovaného (16 110,50 eur). Po odpočítaní týchto dlhov od hodnoty zdedeného majetku čistá hodnota, ktorú žalovaný zdedil predstavuje 30 853,66 eur, čo znamená že žalobca si mohol uplatniť svoju pohľadávku proti žalovanému, keďže súčet všetkých dlhov neprevýšil zdedený podiel.

Z uvedeného dôvodu súd považoval nárok žalobcu za dôvodný a tiež preukázaný, a preto súd návrhu vyhovel.

Žalobca si uplatňoval aj úroky z omeškania, ktoré mu však súd nepriznal, pretože povinnosť žalovaného bola stanovená až týmto rozsudkom a do omeškania sa on môže dostať jedine vtedy, ak nezaplatí žalovanú sumu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Z uvedeného dôvodu súd návrh žalobcu v časti, v ktorej si uplatňoval úroky z omeškania, zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania a právneho zastúpenia, pretože mal v konaní neúspech len v pomerne nepatrnej časti, čo do príslušenstva žalovanej pohľadávky. Trovy konania pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu vo výške 119 eur a trov právneho zastúpenia, ktoré si právny zástupca žalobcu uplatnil za 5 úkonov právnej

služby po 81,33 eur (1/príprava a prevzatie, 2/ podanie žaloby, 3/ vyjadrenie k odporu zo dňa 4.5.2012, 4/ účasť na pojednávaní dňa 31.1.2013, 5/ účasť na pojednávaní dňa 26.3.2013). Ku každému úkonu si právny zástupca žalobcu uplatnil režijný paušál vo výške 7,63 eur, za úkony vykonané v roku 2013 si mohol právny zástupca žalobcu uplatniť režijný paušál vo výške 7,81 eur, avšak z dôvodu, že si ho uplatnil len vo výške 7,63 eur, súd mu ho priznal iba v tejto výške.

Náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní dňa 31.1.2013 a dňa 26.3.2013 zo Žiaru nad Hronom do Považskej Bystrice a späť, za obidve pojednávania spolu 20 polhodín, si právny zástupca žalobcu vyúčtoval za každú začatú pol hodinu po 12,71 eur, t.j. 20 x 12,71 eur, spolu 254,20 eur. Právny zástupca žalobcu mal nárok na náhradu za stratu času za každú začatú pol hodinu po 13,01 eur, avšak z dôvodu, že žiadal priznať len sumu 12,71 eur za každú začatú pol hodinu, súd mu priznal iba 12,71 eur za každú začatú pol hodinu.

Cestovné si právny zástupca žalobcu uplatnil v sume 50 eur za každé z dvoch pojednávanií, spolu 100 eur (právny zástupca žalobcu vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia toto cestovné nesprávne spočítal na sumu 150 eur). Právny zástupca žalobcu neuviedol akým dopravným prostriedkom vykonal cestu na pojednávania, ani dokladmi nepreukázal uplatnenú sumu cestovného, nepredložil doklad o použítom motorovom vozidle, nepreukázal cenu pohonných hmôt v čase vykonania ciest, preto mu súd cestovné priznal len vo výške cestovného hromadnou dopravou, ktoré súd vyčíslil na sumu 14,18 eur za jednosmernú cestu, teda cestovné je vo výške $4 \times 14,18 \text{ eur} = 56,72 \text{ eur}$.

Celkovo trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu vo výške 755,72 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tohto súdu na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť uvedené proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno zdôvodniť len tým, že: a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, za b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/, f/ rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.